

[Anders Poulsen]

med pristalsmekanismen ikke rigtig får den virkning, som vi gerne så det havde, når det drejer sig om virksomheder, der foretager denne hurtige udskiftning af deres driftsmidler. Dette forhold forbedres der betydeligt på, hvis man går ind for pristalsregulering også i anskaffelsesåret.

Derudover skal jeg nævne af vore ændringsforslag, at vi mener, det er rigtigt at regulere beløbstørrelserne både for småaktiver og for de blandede driftsmidler.

Vi finder derudover, at beskatningen af genvundne afskrivninger er et stort problem. Vores ændringsforslag her går alene på, at der på bygningsområdet ikke må foretages beskatning af genvundne afskrivninger med et større nominelt beløb end det, der tidligere har været fratrukket i de skattepligtige indkomster. Dette problem, som nok er et meget uoverskueligt problem og et meget alvorligt problem for en lang række erhvervsvirksomheder, får vi jo lejlighed til at gå mere i dybden med ved udvalgsbehandlingen imellem anden og tredje behandling her i salen.

Ud over disse ændringsforslag er der nogle ændringsforslag, der går lidt mere ind på de meget komplicerede regler i lovforslaget her. Det drejer sig f.eks. om de komplikationer, der hænger sammen med, at der skal foretages en opdeling i 2 saldo værdier. Vi mener, man bør gøre komplikationerne mindre, og vi stiller derfor ændringsforslag på dette område, der indebærer, at forbedringer foretaget efter 1. januar 1982 alene skal tilgå saldo værdien hidrørende fra indkøb af driftsmidler efter 1. januar 1982.

Vi stiller derudover ændringsforslag om, at når »den gamle saldo værdi« er nedbragt til 100.000 kr., så skal den automatisk overføres til ny saldo værdi. Det er forslag, der vil gøre komplikationerne betydeligt mindre.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for vore ændringsforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag er udtryk for massive foræring til erhvervslivet. I forslagens oprindelige form var disse foræring opvejet af en række stramninger, så der sammenlagt blev tale om et merprovenu de første par år. Under pres fra det radikale venstre har regeringen solgt ud, således at der allerede i 1983 vil blive et provenutab på 145 mill. kr. i stedet

for et merprovenu på 290 mill. kr. Højre side i salen er naturligvis ikke tilfreds hermed. De har stillet en række forslag, der vil gøre hele forestillingen væsentlig dyrere endnu. Et af disse, de radikales forslag om lettelse af formueskatten, bliver desværre nok vedtaget. Det vil koste skatteyderne 80 mill. kr. årligt. Det er en ejendommelig forestilling, at partier, der så ofte ytrer bekymring for statens finanser, er villige til at sælge ud, hver gang det er erhvervslivet, der er tale om.

SF kan ikke støtte nogen af disse ændringsforslag. Vi vil dog stemme for ændringsforslagene nr. 3, 5, 20, 40 og 44, idet en manglende vedtagelse af disse vil gøre forslaget endnu dyrere, når andre forslag er vedtaget. Det er altså med ulyst, vi overhovedet går ind i denne sag, men ansvarlighed over for statskassen vil bidrage til, at skaden begrænses mest muligt.

Glistrup (FP):

Når afstemningerne om ændringsforslagene her i dag er foretaget, vil ministerens forslag antagelig fremstå som den mest vidtrækkende afskrivningsreform, der er foretaget i dette land siden juli 1957. Det er derfor naturligt at lade tankerne gå tilbage til dengang og udtrykke det håb, at det vil vise sig, at den lovgivning, der nu er på vej til at finde sin endelige form, vil få lige så positive virkninger for det danske samfund, som Viggo Kampmanns reform fra juli 1957 fik.

Det er jo ravende forkert, når min forgænger her på talerstolen omtalte forslaget som noget, der bare skulle være i de riges favør eller noget i den stil. Sandheden om afskrivningsreformen i juli 1957 blev jo den, at det nok var folketingets allervigtigste bidrag til den sociale udvikling, som fandt sted i de følgende år. Der er næppe nogen enkelt anden lovvedtagelse, som har haft så velsignelsesrige sociale virkninger i dette land både for beskæftigelsen og for, at grundlaget for en rundhåndet sociallovgivning kunne blive skabt. At man så forvaltede tingene dårligt senere hen, sætter selvfølgelig ikke nogen plet på det, der skete i 1957.

Dengang nærrede man en skepsis over for, om resultaterne ville blive så gode. Den skepsis blev gjort til skamme. Jeg håber, at det samme vil være tilfældet her, for jeg skal ikke nægte, at selv med de forbedringer, som